

- 2) Czy możliwe jest dochodzenie odpowiedzialności państwa członkowskiego za naruszenie prawa wspólnotowego zanim strona postępowania wykorzysta wszystkie dostępne jej zgodnie z porządkiem prawnym państwa członkowskiego środki prawne w zakresie postępowania egzekucyjnego; czy uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy, możliwe jest w takim przypadku dochodzenie takiej odpowiedzialności państwa członkowskiego przed zakończeniem postępowania egzekucyjnego i przed skorzystaniem przez skarżącą z możliwości dochodzenia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej, czy – uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy, a w szczególności całkowity brak działania ze strony skarżącej i niewyczerpanie wszystkich prawnych środków odwoławczych przyznanych jej w prawie państwa członkowskiego – stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa wspólnotowego działanie organu opisane przez skarżącą?
- 4) Jeśli w tym przypadku doszło do wystarczająco istotnego naruszenia prawa wspólnotowego, czy kwota odszkodowania żądana przez skarżącą odpowiada szkodzie, za którą odpowiedzialność ponosi państwo członkowskie; czy można zrównać szkodę w takim rozumieniu z odzyskaną wierzytelnością, która stanowi bezpodstawne wzbogacenie?
- 5) Czy roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, jako środek prawny ma pierwszeństwo względem skargi o zasądzenie odszkodowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polska) w dniu 20 kwietnia 2015 r. – Alicja Sobczyszyn przeciwko Szkole Podstawowej w Rzeplinie

(Sprawa C-178/15)

(2015/C 245/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alicja Sobczyszyn

Strona pozwana: Szkoła Podstawowa w Rzeplinie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 Dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾, zgodnie z którym państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pracownik był uprawniony do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej 4 tygodni, zgodnie z warunkami uprawniającymi i przyznającymi taki urlop, przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym lub i w praktyce krajowej, należy interpretować w ten sposób, że nauczyciel, który korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia przewidzianego w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (Dz. U. 2014poz. 191 i 1198), nabywa również prawo do urlopu wypoczynkowego przewidzianego w przepisach ogólnych prawa pracy w roku, w którym zrealizował prawo do urlopu dla poratowania zdrowia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 004 P. 381 – 391.